

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 35 Cts

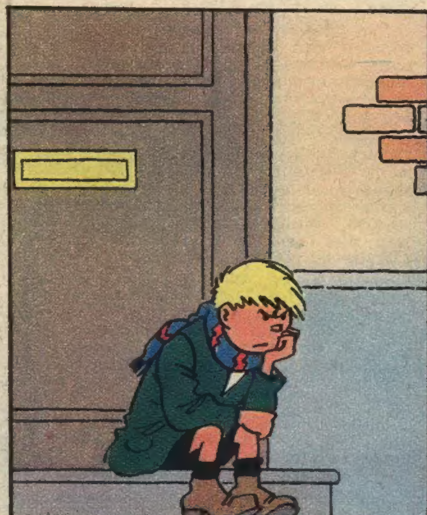
ZESDE JAARGANG

16-8-51

KUIFJE

33

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

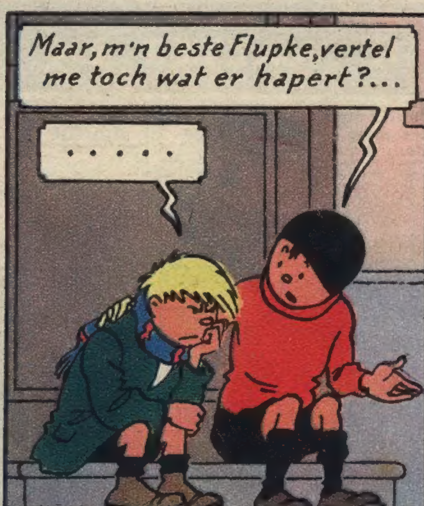

'T IS TOCH WREED!

Keurig en voornaam

WANNEER we in een boek lezen dat onze voorouders in de Middeleeuwen, toen de Vlaamse steden aan het toppunt van hun macht waren, en later onder de Boergondische hertogen, onder Keizer Karel en in de Gouden Eeuw, aanzien werden als het prinsenvolk van Europa en de hoofse Spanjaarden de inwoners van de Scheldestad bedachten met de bijnaam « Signoren », dan welt er in ons een rechtmatige fierheid op.

Maar we mogen ons echter niet blind staren op het verleden. Wij, kinderen van dit adelijk volk der Nederlanden, hebben de plicht de hoge traditie van onze voorvaderen trouw te blijven. Het mag echter niet bij woorden blijven. Laat er ons metterdaad mee beginnen. En hoe dan wel, hoor ik jullie benieuwd vragen.

Dat is eenvoudiger, en toch moeilijker dan jullie vermoeden. Vooreerst met overal en altijd keurig en voornaam te zijn, te beginnen in eigen huis- en vriendenkring. Steeds onze kleding en heel ons voorkomen piekfijn te verzorgen, zonder daarom meisjesachtig te doen. Vervolgens doen we ons best om zo beschaafd en zo voornaam mogelijk te spreken en te schrijven, en steeds het juiste woord te gebruiken voor de uitdrukking van onze gedachten, want vergeet het niet dat onze « tale is wonderzoet voor wie haar geen geweld en doet », zoals Guido Gezelle, de zoetgevooisde dichter bij Gods genade zong. En ten slotte moeten we steeds in alles en overal, zowel in de studie als in het spel de eersten en de besten zijn!

Zijn jullie bereid, vrienden, om daar van nu af dagelijks aan te denken en jullie met hart en ziel in te zetten om nu groot te zijn in kleine alledaagse dingen, om later groot te kunnen worden in grote zaken?

Were di daarvoor, mijn trouwe vrienden!

ONZE BRIEVENBUS

Chris Stuur, Amsterdam. — Ik verwacht stellig je bezoek. Onze nieuwe agent zal er voor zorgen dat je « Kuifje » regelmatig toegezonden krijgt, na het einde van je lopend abonnement. En hier gaat dan je dubbele oproep :

Alle Amsterdamse Kuifjesvrienden wenden zich tot Chris Stuur, Gulden Winckelstraat, 17-I, Amsterdam-West voor het uitbreiden van Kuifje's Clubs en het beleggen van allerhande Kuifjesactiviteiten.

Welke Kuifjeslezers wensen te corresponderen met onze flinke Amsterdamse vriend ? Zijn adres staat hierboven vermeld.

Leo Vannitsen, Hasselt. — Om lid te worden van de club, moet je aan de gewone voorwaarden voldoen. Deze voòrwaarden stonden reeds dikwijls in ons blad. Sla maar eens enkele nummers open en je zult ze vinden !

Connie Thienpondt, Knokke-aan-Zee. — Je briefje deed me veel plezier. Ieder jaar richt « Kuifje » een Grote Prijsvraag in. Wees maar gerust, ook dit jaar krijg je je kans en de prijzen beloven schitterend te zijn ! Waarom neem je met je vriendinnen niet eens deel aan onze prijsvragen « Jullie krijgen het woord » ?

Lydia Sacré, Wemmel. — Dank voor je gezellige brief. Het kiekje is heel goed en ik wens je hartelijk welkom in de club. Je hebt het bij het rechte eind : van veel omhaal en plechtigheid houd ik niet. Het deed me ook veel genoegen te vernemen dat je ons blad iedere week met zoveel aandacht leest.

Willy Dedrie, Antwerpen. — Kort en bondig, heb jij gedacht, hé ! Dat is in orde maar ik zou toch graag weten welke verhalen je het liefst leest ? Da-ag !

Freddy Verdonck, Lüdenscheid. — Je brief goed ontvangen en de pet opgezonden. Past ze ? Ik hoop het en wens je meteen welkom in de grote familie.

DOORSCHIJNENDE MOTOREN

In de aankondiging « Doorschijnende Motoren » van « Kuifje », nr 32, is een storende zetfout geslopen ! De motor kost niet 992 frs., zoals gemeld, doch wel 920 frs.

KUIFJE (weeksblad). *Redaktie, Publiciteit:* Lombaardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16 *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Drukkerij:* C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen	*België*	*Belg. Kongo en Buitenl.*
Ab. drie maand. .	70.— fr.	80.— fr.
Ab. zes maand. .	135.— fr.	155.— fr.
Ab. één jaar . .	265.— fr.	300.— fr.

KUIFJE-HOLLAND — Goudse Singel, 76, Rotterdam. Tel. 29502 (vijf lijnen). Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3.50 per kwartaal.

DE AVONTUREN VAN WALTER EN HET AJAX-PAARDJE

(Wordt voortgezet.)

Sterke Jan

DOOR BOB DE MOOR

Sterke Jan en Koen zijn te Dijon aangekomen. Zij weten niet dat het kasteel van Kessel in as werd gelegd, de jonkvrouw ontvoerd en haar vader vermoord. Te Dijon wordt feest gevierd...

(Wordt voortgezet.)

Gevaar onder het lover!

« Een slang ! » Bij deze kreet wend ik mij ogenblikkelijk om. Op enkele passen van mij staat Jan stil, heel bleek, als aan de grond genageld. Ik zoek snel een tak, heb er een ontdekt en raap hem op. Met opgeheven armen, de spieren gespannen, ben ik in één sprong naast Jan. Aan zijn voeten, half onder het heidekruid verborgen, kronkelt een fijn slangachtig diertje, bruin van kleur met zwarte spikkels. Nauwelijks heb ik er een blik op geworpen of ik schiet in een luide lach. Mij voorover buigend, neem ik het beestje stevig vast achter de kop en zeg : « Dat een slang ! Maar neen, 't is slechts een ongevaarlijke addertje. »

Jan laat zich ondanks mijn zekerheid niet overtuigen, en hij beeft nog, wanneer ik hem het addertje van nabij toon. Het sist woest, opgeblazen van woede. Ik toon Jan de grijs-blauwe buik en de duizende huidschilfers die mij een onaangenaam gevoel bezorgen. Hij bekijkt de muil die onder de druk van mijn duimen wijd geopend is, ziet de kleine onschadelijke tanden en is zeer verwonderd over het eigenaardig herkenningsteken, een V op de platte kop, waaraan men dit dier kan herkennen. Hij geraakt eindelijk overtuigd en ik schenk het addertje de vrijheid weer.

De zon staat reeds hoog aan de hemel en dat spannend begin heeft onze expeditie erg vertraagd.

— Volg mij, Jan, en hou ogen en oren open !

Het dode bos achter mij kraakt onder de stappen van mijn gezel; en kei knarst onder zijn zwaar beslagen zolen.

Hij is niet gewoon aan het bos, hij komt uit de stad. En in de stad let niemand op uw stappen. Er gaan daar zovele voeten over de grauwe plaveien. Doch hier in het bos, hoort men zelfs je ademhaling.

— Tracht te lopen zoals ik, Jan. Zie hoe : op de punten van je schoenen, takken en keien vermijdend. De bosbewoners verbergen zich wanneer ze de mens horen.

Langzaam volgen wij het uitgedroogde beekje, dat een smal spoor vormt midden het kreupelhout. Geen gerucht verbreekt de stilte, niets beweegt, geen teken van leven. Slechts af en toe de verre roep van een vogel.

Eensklaps, links van ons, een levendig gekriep in de dode bladeren. Onmiddellijk staan wij stil, bewegingloos als standbeelden. Niets meer... Wij staren strak naar de plaats van waar het geluid kwam, alle kracht is in onze blik samengetrokken. Onze waakzaamheid wordt beloond, want daar herhaalt het gerucht zich nogmaals. Iets beweegt...

— Daar onder de bladeren !

Jan kon die kreet niet weerhouden.

En inderdaad, van onder de dode bladeren verschijnt voorzichtig, een kleine geschubte kop. De onbeweeglijke oogjes schijnen ons met verwondering te ontdekken. Het is een hagedis, die aangetrokken door een zonnestraal uit zijn schuilplaats is gekropen. Nu kunnen wij hem helemaal zien. Een ogenblik is hij weer onbewegelijk, dan loopt hij naar een platte steen, waarop het goed is zich te koesteren.

De hagedissen houden van de zon, nooit ziet men ze bij betrokken hemel. Deze hier warmt zich genoeglijk, lui op de steen uitgestrekt.

Een grote vlieg bromt voorbij, nog eens en nog eens... Dan gaat ze uitrusten op een twijgje. De hagedis luiert nu niet meer, hij waakt. Schier onmerkbaar verplaatst hij zijn poten en klauwt ze vast op de steen. Nu gaat er iets gebeuren !

Zonder dat wij het volgen kunnen, schiet een grijze streep door de lucht, heen en weer. Geen vlieg meer... Op de schubachtige snuit hangt een vleugel, hij trilt lichtjes. De hagedis is even roerloos als voorheen. Eénmaal, tweemaal, gaan zijn kaken langzaam open en de vleugel is verdwenen. Dat is het einde. Verslinden of verslonden dat is de vreselijke wet van de natuur...

Uit een hoekje van mijn oog, zonder de hagedis aan mijn toezicht te laten ontsnappen, zie ik hoe Jan langzaam zijn muts afneemt en plotseling, met vooruitgestoken armen neerduikelt :

— Ik heb hem, ik heb hem !

Zeer voorzichtig en langzaam ontbloot hij de platte steen. Op een meter afstand echter ritselen de bladeren van een frambozenstruik. Ja, zo'n hagedis is duivels snel.

Eindelijk bereiken wij de heuveltop. Mijn belangstelling wordt getrokken op een vermolmde boomstronk. Mijn gezel vraagt zich beslist af wat daar bijzonders aan kan zijn. Ik draai hem voorzichtig om en vind wat ik hoopte te ontdekken : een hageslang heeft er haar toevlucht gevonden, ze ligt als een beweeglijke knoop in elkaar gerold op haar nest. Jan werpt mij een vragende blik toe.

Het kleine dier gelijkt erg op een echte slang. Haar cylindervormig lichaam, thans om mijn hand gedraaid, is minder lang en niet zo zwaar als dit van een adder en de bruin-beige schubben die het bedekken, liggen dichter bijeen.

Jan is de kluts kwijt bij 't vernemen dat het lieve beestje helemaal geen slang is, maar wel een hagedis die door het verloop van de tijd zijn poten heeft verloren. In het skelet van de hageslang kan men steeds die lichaamsdelen terugvinden, waaraan de poten eens bevestigd waren.

Ik zet de hageslang op de grond en Jan grijpt haar bij de staart beet. De hageslang klampt zich aan een tak vast, trekt, en Jan wend zich met een kreet tot mij. In zijn hand houdt hij slechts een stuk van de staart vast.

— De hageslang heeft zich verdedigd, zeg ik. Zij trok haar staart af om te ontsnappen, zij krijgt die echter met de tijd wel terug. Wat zoudt je ervan zeggen als wij hier onze knapzak eens aanspraken ? Ga water halen; daar bij die bemoste rots is een bron...

De GIEREN *der* ZEE

De vliegende schotel waarmee de twee leiders van de Zwarte Gieren gevlucht zijn stortte neer in de Nijl. De bandieten hebben echter de documenten kunnen redden. De Ridders van het Geluk zetten de achtervolging voort...

Een fellah heeft een vliegende schotel gezien en kapitein N. verwittigd. De Ridders begeven zich dadelijk op weg in de aangewezen richting...

Mark en Denis varen dicht langs de oevers van de Nijl...

En weldra

Het duurt niet lang, of heel de groep is terug in Kaïro en hier eindigt voor Mark en Denis het boeiend avontuur. Onder leiding van hun oom bezoeken ze de grote musea van de stad...

Terwijl ze in het museum rondlopen, ontmoeten ze een jong paar. Het zijn de twee toeristen waarmee ze reeds in de duikboot hebben kennis gemaakt

De jongens brengen natuurlijk ook nog een bezoek aan de grote pyramiden en de sphynx van Gizeh en moeten dan terug naar Europa

Volgende week : HET STERRENVAANDEL

De avonturen van DZIDZIRI

ONUITGEGEVEN ROMAN DOOR FRANCIS DIDELOT

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

Dzidziri, Sophie en Larnaud achtervolgen Ephraïm en zijn secretaris Domingo, die de documenten met de geheime formules van de Normandie des Airs *gestolen hebben. Dzidziri komt bij de geheimzinnige tovenaar van de Bantoe-Taïtoo...*

DE SLANGENKUIL

IN plaats van pijlsnel op zijn prooi te vallen en Dzidziri te verstikken in zijn omarming, richtte de python zich op en liet zich van de boomtak glijden. Het was een schrikwekkend beeld de slang, waarvan men verwachtte dat ze zou kruipen, daar stijf opgericht te zien als een schubbige paal.

Dzi ademde verlicht, als bevrijd van een zware last.

— Verdraaid, ik geloofde vast dat het uit was... Ja, 't zijn geen grappen ! En dat serpent ? Heeft het nu gedaan voor klimmast te spelen ?... Maar, het is net of het me een richting wil aanwijzen, me meenemen...

Inderdaad, de slang gleed, loodrecht langs de boom, naar de grond toe.

— Haha, dat is de uitgang... Gaan we ? Gaan we niet ?... Waarom niet, ik ben nu toch al zo ver !

En hij waagde zich op een smal pad door het schemerdonker oerwoud met naast hem het doffe geschuifel van de slang die hem begeleidde. Rechtsomkeer maken ? Vluchten ? Onmogelijk ! Hij was de gevangene van de python.

Rondom hem hing de stilte van het woud zwanger van mysterieuze geluiden. Plotseling stonden ze voor een afsluiting van gevlochten lianen.

— Ik ken dat, dacht Dzi terwijl hij moeilijk slikte, dat herinnert me aan het Eiland van de Krokodillenzonen. Vertaling : Verboden verder te gaan !

En ik voel er niets voor om nog verder te gaan...

Maar de voorhang werd door een verborgen mechanisme opgetild. Dat was een uitnodiging. Dzidziri staarde verbaasd naar dat zonderlinge schouwspel. Daar was de python opnieuw. Hij gleed verder over het smalle pad...

— Geen twijfel mogelijk, we worden verwacht... Vooruit maar !

Lang moest Dzidziri niet meer lopen vooraleer hij een eigenaardige hut ontdekte, waarvan het dak tot op de grond reikte. Schijnbaar was er slechts één opening : een gat op de top van het puntig dak, waarlangs een dun streepje rook ontsnapte.

— Hela! Is daar iemand?

Geen antwoord. En nogmaals riep Dzi :

— Hela, als je mensen uitnodigt, moet je er ook zijn om je gasten te ontvangen ! Hoor je me...

Hij voleindde z'n zin niet, want zijn gids, de python, kroop over een smalle ladder naar omhoog. Op het dak van de hut verdween het dier in de opening...

— Is dat de deur ? Wat maakt men het moeilijk in dit land. Ik verkies de lift !

Toch ging Dzi naar de ladder, kroop naar boven terwijl hij steeds bromde en zuchtte :

— Ik vraag me af wat ik nu weer uithaal ? Dat was het niet wat Larnaud me vroeg... Ja, zeur maar, Dzi, je kunt niet anders handelen dan je doet... zo niet...

De jongen stond op het dak. De ingang was zeer smal, maar hij waagde het. Resoluut daalde hij in de rook af. Hij tastte om zich heen en voelde andere sporten, waarlang hij naar beneden stapte. Eindelijk stond hij op de grond. In de hut was het bijna volledig donker, doch plotseling laaide er een hoge vlam op en verlichtte een interieur dat alle verbeelding tartte : huiden en schedels van wilde dieren, aarden kruiken, waarvan de vorm aan een mensenhoofd herinnerde en bedekt met primitieve tekeningen. Aan de balken van de zoldering bengelden lompen en koorden... neen, het waren geen koorden, maar slangen en nog slangen ! Daar vlak voor hem kwam plotseling weer de reusachtige python te voorschijn... Dzidziri wou vluchten, doch daar klonk een stem :

— Zegen rustte op u.

Hij draaide zich om en stond oog in oog met een zonderlinge grijsaard. Hij was zo mager als een geraamte en zijn perkamenten huid moest meer dan honderd jaar oud zijn. Hij knikkebolde en langs iedere mondhoek, gleed wat speeksel naar beneden. Hij glimlachte en herhaalde :

— Zegen rustte op u, jonge blanke.

Dzidziri, niet in het minst verbaasd, antwoordde op dezelfde toon :

— Zegen rustte op u, oude man. Wie ben je ?

— De grote tovenaar van de Bantoe-Taïtoo, van hen die jou en je vrienden uit de stroom gered hebben.

Dzidziri trachtte niet te begrijpen hoe de tovenaar dit reeds kon weten. De inlichtingsdiensten van het oerwoud gaan sneller dan de radio. En de oude vervolgde :

— De Bantoe-Taïtoo hebben je naar mij gezonden omdat jij een Bantoe-Simba en zo moedig als de leeuw bent.

— Goed, antwoordde Dzi, die zijn oude opgeruimdheid weergekregen had, maar vraag of die python zich een beetje wil verwijderen...

— Taïtoo moet je niet afschrikken, want je hebt de leeuw overwonnen. Taïtoo, je hebt het gezien, heeft je tot hier gebracht. Zet je.

Dzi deed het pas nadat hij angstvallig om zich heen gekeken had, want voor geen geld ter wereld wou hij op een van die slangen gaan zitten. De oude tovenaar grinnikte en boog zich dan naar zijn gast toe :

— Wat wens je te weten ? Je ondervroeg mijn volk, maar ze konden je geen uitleg geven. Ik kan alles zeggen wat je wenst te weten. Taïtoo dicteert mijn antwoorden !

— Goed, bromde Dzi, die er nu genoeg van kreeg en graag wat frisse lucht gehapt had. Zeg me waar de mannen zijn die ons door de Ba-Ila's lieten bestoken ?

— De Ba-Ila's zijn vervloekt, antwoordde de oude, en op zijn gezicht kwam een wrede uitdrukking. Dan verzonk hij in gedachten...

Af en toe viel er een lichtschijn in de hut en Dzi ontdekte reeksen slangen die allemaal op hetzelfde rhythme heen en weer wiegden. Het was angstwekkend, verschrikkelijk en de paniek maakte zich van hem meester... hij wou weg... weg...

De tovenaar begon toen met eentonige stem :

— Ze zijn met twee... ik zie hen. De ene is groot, de andere rond als een struisvogel. Lang hebben ze gelopen op een dier dat bromt en snel is...

— De auto, murmelde Dzi, die het visioen van de oude volgde.

— Ze zijn alleen. De Ba-Ila's hebben hen verlaten. Een van hen klemt de hand tegen het lichaam... Wat bergt die hand ? Papieren... De man beeft van schrik ze te verliezen, want hij heeft ze gestolen...

— Zal ik die twee inhalen ?

— Vlugger dan je denkt, want ze zijn niet ver.

De vreugde maakte zich meester van Dzi. Nogmaals zou hij de piloot, die al deze avonturen mogelijk maakte, kunnen helpen.

— Waar zijn ze ?

— Stap naar de kant waar de zon opkomt... Je zult hen ontmoeten... Let op de weg door de lucht...

Dzi lacht uitgelaten. « De weg door de lucht ». Dat kan alleen maar de *Normandie* zijn en die zal wel nooit meer opstijgen !

— Dank je, oude man, zei Dzi en wipte overeind. Verontschuldig me dat ik reeds afscheid neem. Ik ben haastig... Rendez-vous te Parijs indien je wilt !

Vlug klom hij de ladder op, doch toen hij bij de opening was, hoorde hij de stem van de tovenaar :

— Zo je de dans van de dood ziet, ben je niet ver meer van je doel !

Het duurde niet lang of Dzidziri had zijn vrienden gevonden en in twee woorden vertelde hij zijn avontuur. Larnaud hechtte niet veel geloof aan de woorden van de oude, maar Sophie vond dat ze het moesten wagen. De wilden beschikten immers over informatiebronnen en krachten die wij niet kenden. Ze gingen op weg en de Bantoe-Taïtoo vergezelde hen in de aangewezen richting.

Ze marsjeerden nog niet lang toen ze aan een rivier kwamen die tussen twee steile oevers stroomde. De lianenbrug, die vroeger de overtocht verzekerde, was vernield.

— De auto !... De auto van Ephraïm, kreet Dzidziri plotseling.

Daar stond inderdaad de auto door Ephraïm ten gevolge van een of ander defect verlaten.

— Hij heeft de brug vernield om zijn aftocht te dekken, veronderstelde de piloot. Dzi, hoeveel dagen hebben de negers nodig om zo'n brug te herstellen ?

— Verschillende dagen... verschillende dagen !

Zo dicht voor het doel konden ze de achtervolging niet opgeven. Dzi verzekerde zijn karabijn, dat hij aan een schouderriem droeg, en liep naar een reusachtige boom waaraan lianen bengelden. Hij klauterde omhoog en riep :

— Heb vertrouwen ! Ik breng de papieren terug !

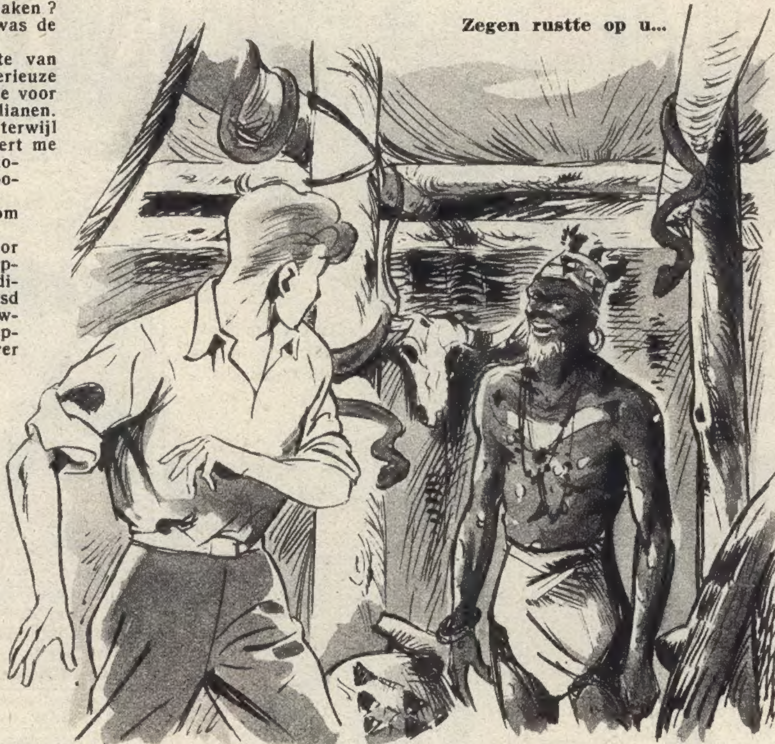
— Dzi... m'n beste Dzi, kom terug ! Je loopt in je ongeluk ! kreet Sophie.

— Maak je geen zorgen ! Moehoe heeft me goeie lessen gegeven.

— Dzi... wacht... ik meegaan, riep een andere stem...

Dat was Laobé.

De twee vrienden verdwenen in het dichte groene lover. Welke nieuwe gevaren loerden op hen ?...

Zegen rustte op u...

VOLGENDE DONDERDAG :

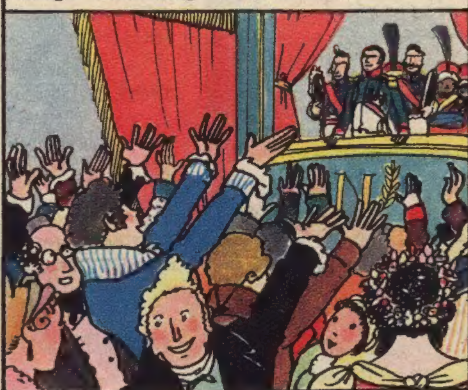
TE MIDDEN VAN DE ORKAAN

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

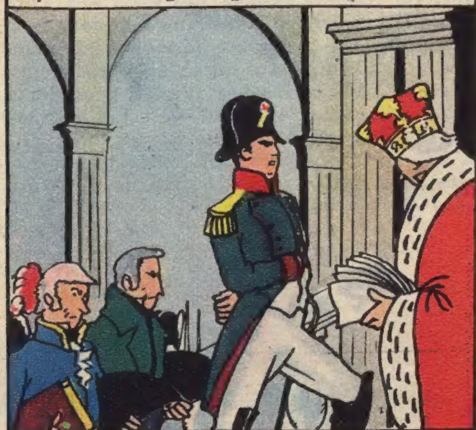
Hassan, Kaddoer en Roestan werden door Napoleon met de hoogste onderscheiding vereerd. Zij vergezellen de keizer op al zijn tochten...

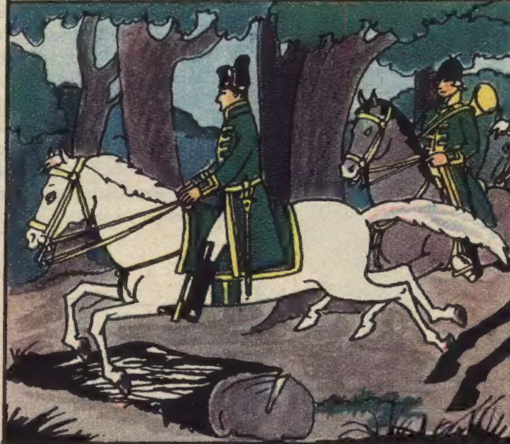

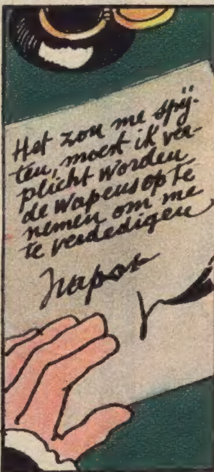

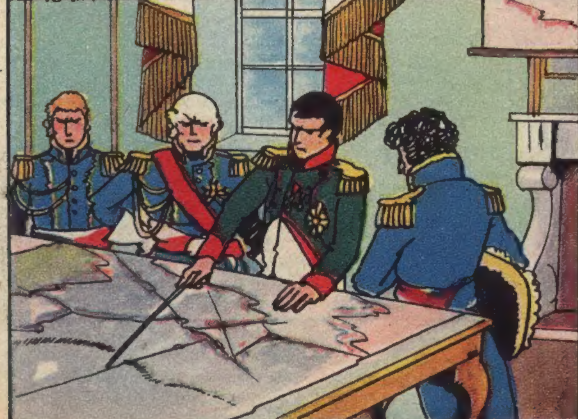

De KUIFJE'S BON

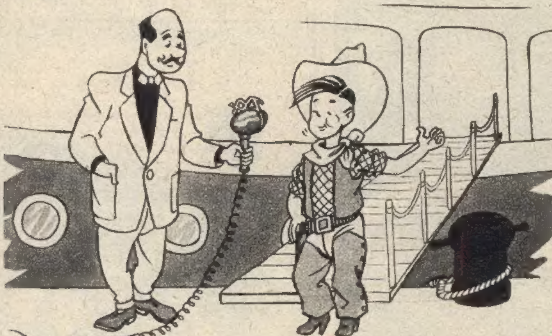

Valse Kuifje's bons !

Bij het nazien van de pakjes bons die iedere dag op onze kantoren toestromen, hebben we bons ontdekt die door de afzenders vervaardigd waren! Het spreekt vanzelf dat deze bons **geen waarde** hebben en de afzenders zich blootstellen aan wettelijke vervolging.

OPMERKINGEN :

+ Vergeet niet dat het album van « Reinaert de Vos » kan aangevraagd worden ten kantore van het blad.
+ De Nederlandse editie van het album « De Drie Musketiers » is volledig uitgeput.
+ Alle Kuifje's bons zijn geldig, zelfs zo ze gescheurd zijn, indien de puntenwaarde **duidelijk leesbaar** is.
+ **Schrijf je volledig adres steeds IN DRUKLETTERS !**

— Amerika is een zeer mooi land, dat is waar... maar hier zijn er Kuifje's bons !

HIER DE LIJST VAN DE GESCHENKEN

		Aantal punten.
1.	Vijf reeksen van 40 prentjes « Reinaert de Vos », per reeks (1)	50
2.	Afdrukplaatjes KUIFJE met de reproductie in kleuren van de voornaamste figuren van Hergé, boekje A, 15 figuren (2)	60
3.	Afdrukplaatjes KUIFJE, idem boekje « B », 22 figuren	60
4.	Twee reeksen van vijf kleurprentkaarten, getekend door Hergé, per reeks ...	70
5.	Omslag s p e c i a a l schrijfpapier van KUIFJE, geïllustreerd door Hergé, verschillende onderwerpen	80
6.	Mooie KUIFJE's wimpel voor fiets, autoped of auto, in drie kleuren	100
7.	Portefeuille KUIFJE (in cuiroléine), met als versiering KUIFJE en BOBBIE	200
8.	KUIFJE's puzzle in hout, getekend door Hergé	350
9.	KUIFJE's puzzle (groot model), in hout, getekend door Hergé	500
10.	Blokjesspel KUIFJE van Hergé	500

(1) De eerste reeks bevat de vignetten van 1 tot 40, de tweede reeks van 41 tot 80, enz. Duidelijk vermelden welke reeks je wenst.

(2) Verkrijgbaar : *De Schat van Scharlaken Rackam, Kuifje in Amerika, De Zwarte Rotsen, De Krab met de Gulden Scharen.* Vermelden : boekje « A », boekje « B » en de titel.

NAMEN OM TE ONTHOUDEN :

TOSELLI — VICTORIA — MATERNE
PALMAFINA — HEUDEBERT

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE VREEMDE PELGRIMSTOCHT

door L. TOLSTOI.

DIT werkje rukt ons los uit de sfeer van het gewone jeugdboek en verplaatst ons naar de Oekraïne van de vorige eeuw. Twee oude boeren, voor wie God's woord gebod is, vertrekken op pelgrimstocht naar Jeruzalem. De ene bereikt zijn doel, de andere niet, en toch schijnt het offer van deze laatste het meest aan God te behagen. (A. T.-reeks.)

5000 MIJLEN SPOORSTAVEN

door J.-W. van der KLEI.

OP zichzelf misschien een titel die ons niet meer verbluft, want, met de huidige technische middelen waarover wij beschikken, is het aanleggen van spoorstaven niet zo'n geweldig werk meer. Maar in de Amerikaanse pioniertijd was het een ontzaggelijk werk. Het hele boekje is er trouwens een getuigenis van. (A. T.-reeks.)

TECUMSEH'S DOOD

door Fritz STEUBEN.

HET was de eerste maal dat ik een boek van Steuben in handen kreeg. En ronduit gezegd, het werd een aangename verrassing. De schrijver neemt in een slotwoord afscheid van de helden, die hij in verschillende boeken liet optreden. Tien jaar, zo schrijft hij, van studie en opsporingen heeft mij die reeks gekost. En voorzeker is dat geen bluf, want bij het lezen van « Tecumseh's dood » valt het onmiddellijk op hoe goed de schrijver op de hoogte is van Indiaanse gewoonten en zeden. Hij geeft ons een heel ander beeld van de Roodhuiden dan ons gewoonlijk voorgeschoteld wordt. Werkelijk een boek dat een aanbeveling waard is.

I. STALIS.

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Mijnheer van Meylbeke doet een belangrijke ontdekking en wordt, als gevolg hiervan, door onbekenden ontvoerd. Renaat, zijn zoon, en Willem, de huisknecht, zoeken van Meylbeke in Antwerpen...

Tekst en tekeningen van F. Craenhals

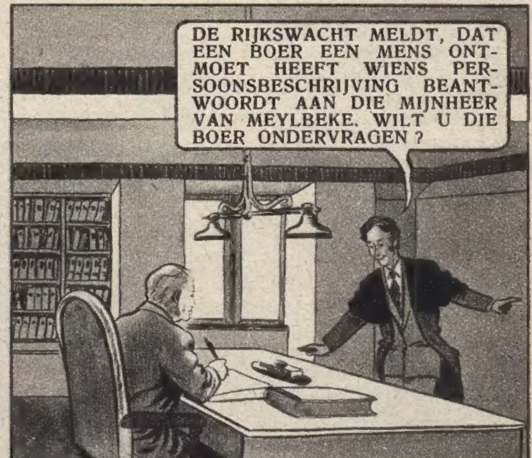
VAN MEYLBEKE IS NIET DOOD, MAAR ZIJN ZWARE VAL HEEFT HEM VAN ZIJN GEHEUGEN BEROOFD. ALS EEN AUTOMAAT BEGEEFT HIJ ZICH NAAR ANTWERPEN. ZIJN VROUW, DIE ZONDER NIEUWS IS VAN HAAR ECHTGENOOT EN VASTGESTELD HEEFT DAT IN ZIJN LABORATORIUM INGEBROKEN WERD, MAAKT ZICH ONGERUST EN ROEPT DE HULP IN VAN COMMISSARIS RIEMER.

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

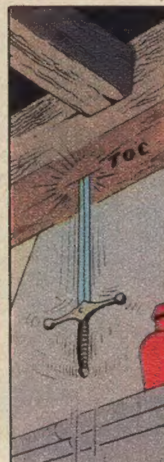
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Capitano Rabakol en de dwerg Luigi zijn ingescheept naar Italië. Intussen kruist Lambik de degen met een Venetiaans zeeman....

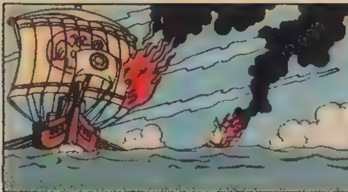

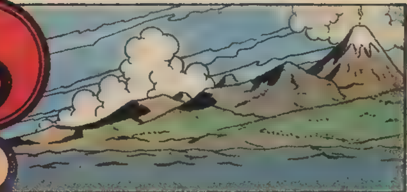

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

HET VERVLOEKTE EILAND

Alex is met Segabal als gijzelaar en gids uit Carthago afgevaren naar « Het Vervloekte Eiland ». Segabal komt in opstand en wordt door een Romein neergeschoten...

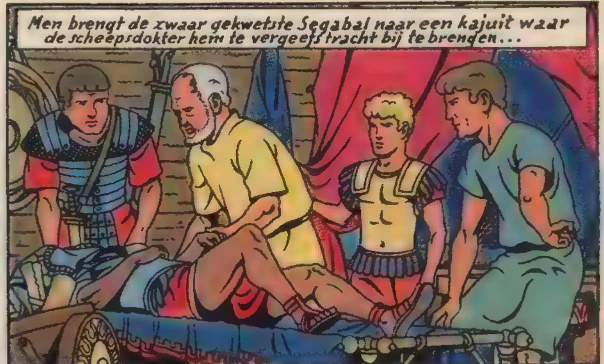

Teksten en tekeningen van J. Martin.

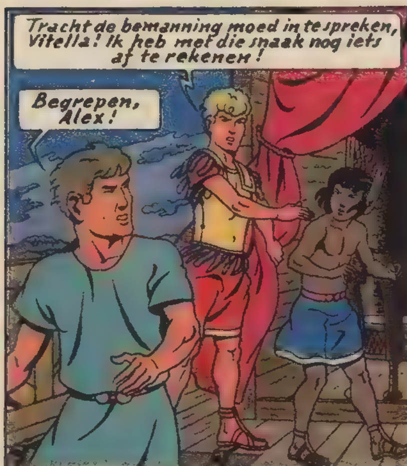

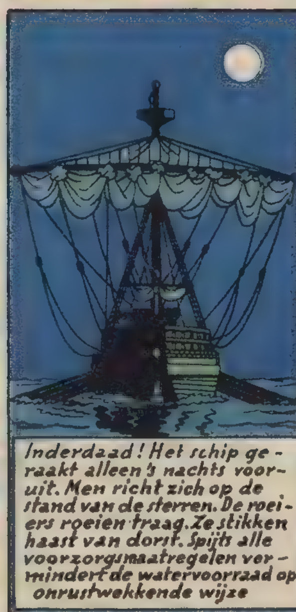

(Wordt voortgezet.)

De goede broeders

VERHAAL VAN GUY FOREZ
GEILLUSTREERD DOOR TIBET

BIJ de dood van vader Heyman werd zijn erf in twee gelijke delen verdeeld onder zijn zonen Antoon en Bartel. Het erf besloeg twaalf hectaren goede grond gelegen op de Brabantse heuvels.

Deze erfeniszaak werd nadien nooit meer aangeroerd en geen wolkje vertroebelde de verstandhouding tussen de twee broers, die in vreedzame buurtschap leefden.

Zij begrepen elkaar zo goed, dat ze niet alleen tevreden waren over het eigen geluk, doch zich in mekaar's welstand konden verheugen. Dat was een zeldzaam iets in het dorp, zodat men er terecht mocht zeggen: vrienden als de gebroeders Heyman vind je nergens meer!

Hun goede verstandhouding wekte echter de naijver op van een zekere Isidoor, een man die op het dorp allerlei karweitjes opknapte en als eenzaat met zijn katten leefde. De voortdurende lof aan het adres van de Heyman's ergerde hem geweldig. Aan die vriendschap moest een einde komen, en hij nam het besluit ze te veranderen in haat.

Terwijl Isidoor zijn katers streelde, smeedde hij plannen om zijn laag doel te bereiken.

★

Op een morgen begaf hij zich naar de weiden van de twee broers, die door een lichte afsluiting gescheiden waren. Isidoor keek goed rond of niemand hem zag, trok een der vaarzen van Bartel in Antoon's weide en ging heen, zich genoegelijk in de handen wrijvend.

Maar de zaak bleef zonder gevolg.

's Avonds bracht Antoon het dier terug bij zijn broer.

Maar Isidoor gaf het niet op. Nog driemaal deed hij de vaars van eigenaar veranderen. Maar het resultaat was, dat Bartel op de duur tegen Antoon zei :

— Dat dier schijnt liever in jouw weide te zijn dan in de mijne, houd het maar. Jij hebt trouwens bijna geen vaarzen en ik bezit er genoeg.

— Hartelijk dank, zegde Antoon, dan geef ik jou een van mijn koeien in de plaats.

Fel ontgoocheld, keek Isidoor naar andere middelen uit om zijn strikken te spannen.

De weiden van de broers grensden aan de gemeenteweg. En op Antoon's terrein lag, in de nabijheid van de weg, een stapel houten staken die vader Heyman daar vroeger opgestapeld had. Gedurende de nacht nu droeg Isidoor deze staken naar de weide van Bartel, met de hoop dat deze daad de gewenste gevolgen zou hebben.

's Anderdaags ging Bartel zijn Broer opzoeken en zei :

— Ik kom je hartelijk danken voor je vriendschap, Antoon. Jij hebt je zeker herinnerd dat ik mijn haag van hagedoornstruiken wilde vervangen door een afsluiting, en daarom heb je die staken op mijn land gelegd.

— Wanneer je die staken nodig hebt, antwoordde Antoon, mag je die gerust hebben. Maar ik heb ze niet verlegd.

— Waarlijk niet ?

— Het zal ongetwijfeld de kantonnier geweest zijn die ze verlegd heeft, omdat ze te dicht bij de weg lagen.

De geniepigheden van Isidoor draaiden in zijn nadeel uit, want de vriendschap tussen de broers werd nog steviger. Dat kon hij trouwens elke dag ondervinden wanneer hij met een van de broers sprak en steeds horen moest: « Bartel heeft mij een vaars ten geschenke gegeven », of «Antoon schonk mij de staken voor mijn afspanning ».

Daarom besloot hij ditmaal een schurkenstreek uit te halen, die onmogelijk kon uitgelegd worden als een gebaar van vriendschap.

Helemaal bovenaan Bartel's weide, aan de rand van het bos, dat de heuvelkam bedekte, stond een prachtige appelboom, de trots van zijn eigenaar. Deze boom gaf ieder jaar overvloedig en sappig fruit.

Isidoor wist heimelijk Antoon's bijl te bemachtigen en, op een morgen, in September, terwijl de twee broers ver van huis waren voor zaken, hakte hij de mooie appelboom om. Opzettelijk liet hij de bijl liggen, opdat men de dader vlug zou kunnen vinden.

Toen Bartel de gevelde appelboom zag liggen, was hij zeer kwaad, en zei tegen zijn broer :

— Die houthakkers zijn grote dommerikken ! Ze hebben bij vergissing mijn schone appelboom geveld. Ziedaar het werk van een leerjongen die niet eens de zoom van het bos kent.

Dan toonde hij de bijl en Antoon zei verwonderd :

— Die bijl is van mij, hoe komt ze hier ?

— Heb jij hier vorige maand geen hazelaars gehakt om er rijshout van te maken ?

— Inderdaad, en de houthakkers hebben mijn bijl genomen omdat ze meenden dat ze van hen was.

— Het is spijtig voor mijn boom, betreurde Bartel. Maar die lui hebben het voorzeker niet opzettelijk gedaan, ik zal ze dus geen last aandoen en een andere appelaar planten.

Ook deze maal bleef de zaak zonder gevolg, en Isidoor wachtte tevergeefs op een ruzie tussen de broers. Hij trok zich terug in zijn afzondering en bracht de Herfst door achter de haard, waar hij zijn katten strelen kon en nieuwe plannen bedenken.

Op een Novembermorgen, klokslag vier uur, sloop hij naar het kippenhok van Antoon. Hij draaide drie prachtige hanen de nek om en begaf er zich mee naar Bartel's huis, achter zich een spoor van pluimen en bloed latend.

— Op deze wijze, meende hij, zou Antoon zijn hanen wel terugvinden, zijn broer van het misdrijf beschuldigen en een einde maken aan hun vriendschap.

Nadat hij zijn werk volbracht had, keerde Isidoor naar huis terug en ging slapen. Toen stak de wind op en verspreidde de pluimen, nadien begon het ook nog te regenen en het bloedspoor werd onzichtbaar.

's Morgens ontdekte Antoon de verdwijning van zijn drie hanen.

— Zo, dacht hij, de vos heeft hier zeker rondgezworven vannacht.

Om een gelijkaardig onheil aan zijn broer te besparen, ging hij hem opzoeken en vertelde hem :

— Bartel, de vos heeft bij mij drie hanen verslonden. Let op je kippenhok !

— Ik dank je, Antoon, het is mooi van je mij te waarschuwen.

Bartel plaatste een val in het gras voor de ingang van zijn kippenhok. In de deur, laag bij de grond, was een opening om de kippen in en uit te laten. Zonder twijfel zou de vos deze weg volgen als hij kwam en dus beyond de val zich op de juiste plaats.

Ziende dat de vriendschap tussen de broers onverstoord bleef, verloor Isidoor alle geduld. Hij nam het besluit zijn laatste opzet nogmaals uit te voeren, doch in omgekeerde richting, 't is te zeggen ditmaal kippen doden bij Bartel en een bloedspoor aanleggen in de richting van Antoon's hoeve.

Ongelukkiglijk voor hem, was de val daar. Op klokslag vijf uur zat hij er met de voet in vast geklemd, hij stootte een pijnlijke kreet uit die echter niemand horen kon en viel neer.

Zo vond Bartel hem 's morgens in het gras, te midden van de kakelende kippen. Hij bracht hem terug tot het bewustzijn en verontschuldigde zich voor het gebeuren.

— Mijnheer Isidoor, geloof mij, het spijt mij zeer dat dit moest geschieden. Ik had deze val voor de vos geplaatst. Jij zocht zeker slakken ?

— Neen, antwoordde Isidoor zich herpakkend, ik zocht paddestoelen.

Bartel verontschuldigde zich nogmaals. Verheugd omdat hij er zo goedkoop vanaf kwam, nam Isidoor zich vast voor de broers voortaan met vrede te laten.

Ten zeerste getroffen door hun verregaande grootmoedigheid, verzaakte hij aan zijn kuiperijen en werd de beste mens van het dorp.

Deze LUCHTKASTELEN hebben onze grootouders verbaasd.

IN 1892 kon de wereld het 400-jarig jubileum vieren van de ontdekking van Amerika door Columbus. De Spaanse architect Alberto de Palacio, overigens geen onbekende in die jaren, had een ontwerp gemaakt, dat werkelijk het ongehoordste vertegenwoordigt, dat ooit op het gebied der bouwkunst verzonnen is. De zeven wereldwonderen der Oudheid zouden hiertegenover zijn verbleekt, en alle monumenten en gedenkbeelden, alle torens en geweldige bouwwerken van de nieuwe tijd zouden tegenover dit bouwwerk belachelijke dwergen gebleven zijn. De Spaanse bouwmeester stelde voor, op het eiland San Salvador, waarop Columbus voor het eerst de Amerikaanse bodem had betreden, op een voetstuk van 80 m. hoogte, een aardbol op te richten met een middenlijn van niet minder dan 300 m. en bekroond door een model in brons van Columbus' vlaggeschip. De aequator zou een galerij rondom die aardbol vormen van één kilometer lengte en 14 m. breedte; over het noordelijk halfrond zouden, in spiralen van 300 m. lengte, wegen en trappen worden aangelegd, die 's avonds verlicht zouden zijn.

MODERNE TORENS VAN BABEL

Binnen in de bol reed over een traject van 6 km. een tram van de Zuidpool naar de Evenaar; in een grote rotonde daar binnen zou zich het meer dan levensgrote standbeeld van Columbus verheffen, door die van andere zeevaarders en ontdekkingsreizigers omgeven, en zeker zouden Pizarro en Cortez, de veroveraars van Peru en Mexico, hierbij niet mogen ontbreken. In de benedenhelft zouden bovendien musea en observatoria ingericht worden, terwijl de bovenhelft gereserveerd werd voor de onvermijdelijke café's, hotels en amusementslokalen en een planetarium met een sterrenhemel van reusachtige afmetingen.

De propaganda voor dit gedenkteken was topzwaar van astronomische getallen : 21.195.000 kg. zou dit bouwwerk wegen, het ging 31.000.000 peseta's (20.000.000 gulden) kosten en 100.000 mensen konden deze aardbol ter herrinnering aan Columbus gelijktijdig bezoeken.

Het eiland San Salvador telt ook heden niet veel meer dan enige duizende bewoners. Het bleef het geheim van de Spaanse architect, waar hij op dit tamelijk eenzame eiland een publiek van 100.000 mensen vandaan wilde toveren. Het bleef ook zijn geheim, waar hij die 31.000.000 peseta's zou halen, die voor dit bouwwerk nodig waren, maar daar vroeg hij niet naar. Het was in die dagen niet gebruikelijk naar geld te vragen, wanneer het om ontwerpen ging.

Het ontwerp voor het Colombusmonument.

HET ANTWERPS LUCHTKASTEEL

In het jaar 1894 vond in Antwerpen een wereldtentoonstelling plaats en daar zou de Eiffeltoren door een werkelijk luchtkasteel overtroefd worden. Het bleef een « luchtkasteel » evenals al die torens van Babel, die niet gebouwd werden.

Le Phare du Monde, een 700 meter hoge toren die men in 1937, te Parijs, wou bouwen.

Al die plannen bleven echter niet zonder uitwerking op de Parijzenaars, die, zoals bekend, zeer trots op hun Eiffeltoren zijn. Dit is echter geen onverantwoorde trots, want de Eiffeltoren werd wel beschouwd aan het begin van het technische tijdperk gebouwd en volgens onze tegenwoordige begrippen onder moeizame arbeid, met uit de hand gesmede klinknagels en naar verhouding primitieve werktuigen.

Men werd afgunstig op de ontwerpen in andere landen en men dacht er ernstig over de andere steden de loef af te steken, door de Eiffeltoren tot een reusachtig hotel met 7500 kamers te verbouwen. Dit plan was misschien nog uitgevoerd ook, wanneer de Parijse hoteliers daartegen niet hadden geprotesteerd.

« LE PHARE DU MONDE »

Wereldtentoonstellingen schijnen onverbrekelijk met fantastische bouwwerken te moeten samen gaan. Nog in het jaar 1937 was er voor de wereldtentoonstelling te Parijs een toren ontworpen, die inderdaad een toren van Babel zou geweest zijn. De afmetingen van de « Phare du Monde » waren meer dan geweldig : de hoogte zou bijvoorbeeld 700 m. worden. Behalve met liften zou men met auto's naar de top kunnen rijden. Boven wilde men dan een garage voor vierhonderd wagens, een restaurant voor 2.000 bezoekers, een zonnebad en een meteorologisch instituut bouwen.

De architect, die dit bouwwerk ontworpen had, Mr. Freiyseinz, wilde het in gewapend beton doen optrekken, de bouwkosten werden beraamd op 5 à 6 millioen gulden. Deze toren heeft waarschijnlijk het nieuwe IJzertorenontwerp van de Leuvense hoogleraar Prof. Van Himbeeck geinspireerd.

Een ander Parijs ontwerp was de « Boulevard Aérien » van M. Leclerc; een 200 m. hoge en 500 m. lange « Arc de Triomphe ». Over deze boulevard zou een electrische tram rijden.

En nog een Frans plan : in 1900 wilde men een reuzenglobe van 500 m. middellijn bouwen, die als electriciteitspaleis gedacht was en plaats zou bieden aan 10.000 personen.

Al deze plannen tonen aan, dat men toen nog niet goed met de techniek wist om te gaan. Dit is geen critiek op de Eiffeltoren. Die is enig in zijn soort. Eén « luchtkasteel » dat bij uitzondering nu eens werkelijkheid werd.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Barelli en inspecteur Moreau worden als schipbreukelingen op de kust van een onbekend eiland van de Javazee geworpen en gevangen genomen door inboorlingen...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

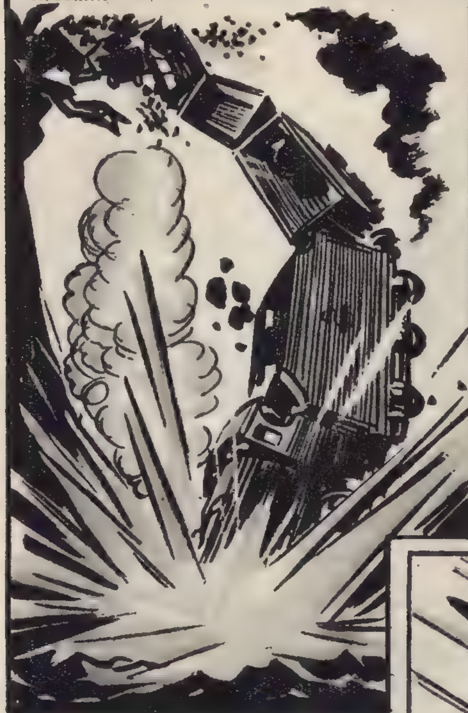

(Wordt voortgezet.)

SPOORWEG- -PIRATEN

De piraten hebben de spoorwegbrug opgeblazen waarover de trein, die met een lading uranium van Schotland naar Engeland onderweg was, zou rijden. De piraten maakten zich meester van de kostbare lading en stortten de trein in de diepte. Het vliegtuig van Blake wordt door hen beschoten.

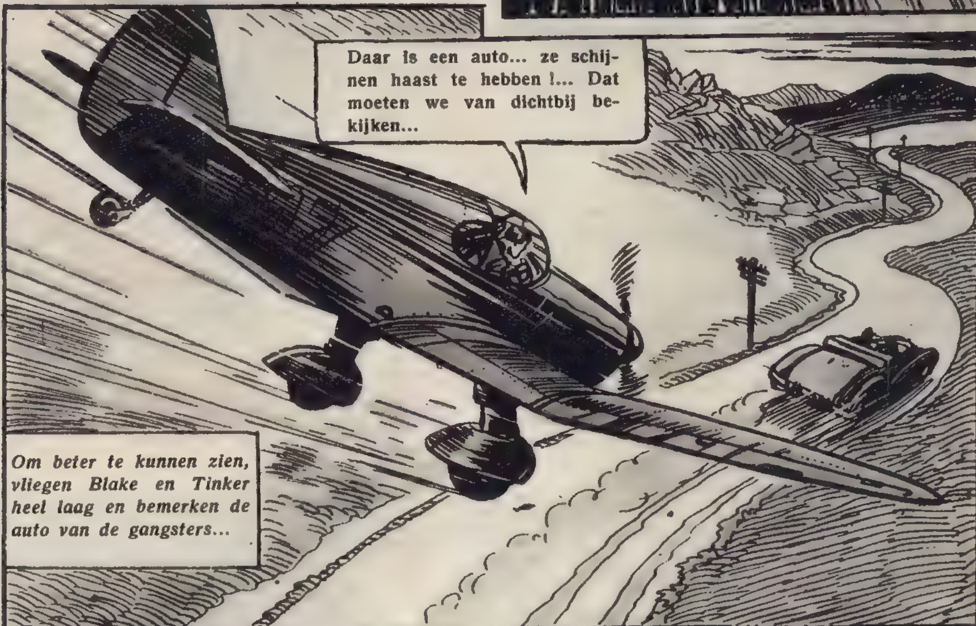

(Wordt voortgezet.)

STRAALJAGERS

VORIGE week vertelden we, dat Groot-Britannië en Frankrijk uitstekende reactievliegtuigen hebben, maar dat de Verenigde Staten toch de kroon spannen. In het land van Oom Sam zijn de jagertypes nog vlugger uit de mode dan de auto's, en dat wil wat zeggen ! Wetenschap en techniek gaan met zulke schreden vooruit, dat de leek er niet-begrijpend en ongelovig bij staat te kijken.

JAMMER genoeg staat al die vooruitgang in het teken van de vernieling, van de oorlog. Men spreekt er in de U. S. A. over, binnen afzienbare tijd, vliegtuigen te bouwen die een snelheid van 4.000 km. per uur bereiken en 80.000 meter hoog zouden kunnen stijgen ! Dat lijkt onmogelijk en misschien hebben deze ingenieurs met de cijfers een loopje genomen maar, er werd op dit gebied reeds zoveel verwezenlijkt dat we ook tegenover dit plan niet zó ongelovig moeten staan.

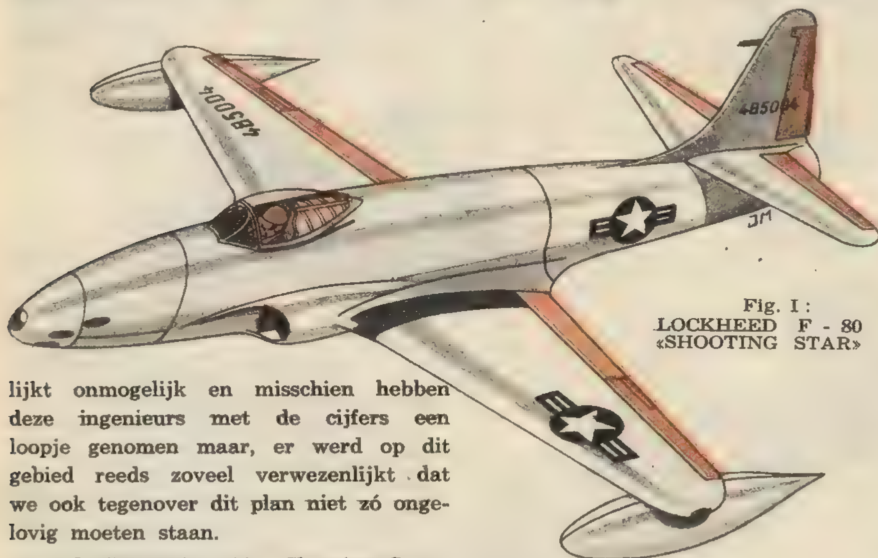

Fig. I : LOCKHEED F - 80 «SHOOTING STAR»

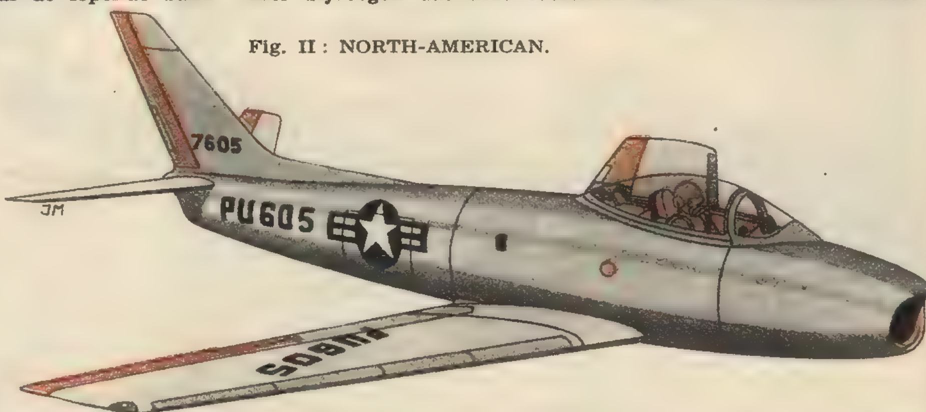
De LOCKHEED F-80 « Shooting Star » werd gebouwd in 1945 en deed ook in dit jaar zijn eerste proefvluchten. Sederdien werd dit type aan de lopende band geconstrueerd en geniet, met de NORTH-AMERICAN F-86, het voorrecht het meest gebruikte type van de Amerikaanse luchtmacht te zijn. Het eerste toestel heeft bijkomende brandstof-reservoirs, die tijdens de vlucht kunnen over boord gegooid worden. De jager van dit type gooit trouwens altijd voor het gevecht zijn reservoirs, die onder de vleugels zijn aangebracht, naar beneden. Opdat het vliegtuig niet zou kantelen, moet de piloot beide tanken tezelfdertijd afgooien. Deze operatie is, gezien de geweldige snelheid van het vliegtuig, erg delicaat.

De NORTH-AMERICAN F-86 deed zijn eerste vlucht in Oktober 1947 en haalde in September van hetzelfde jaar het wereldrecord met een snelheid van 1079 km. per uur. Het was dit type dat het eerst voorzien werd van pijlvormige, naar achter gebogen vleugels. De soepelheid en prachtige prestaties van dit toestel, bracht de Amerikaanse Air Force er toe, verschillende escadrilles van de NORTH - AMERICAN te vormen.

De MAC-DONNELL F-85 is een klein eigenaardig toestel. In Oktober 1945 werd het toegevoegd aan de escadrilles van zware bommenwerpers die de MAC-DONNEL meenemen in hun romp. Dank zij een geniaal systeem kan de PARASITE (zo wordt dit toestel genoemd) op het gepaste ogenblik uitgegooid worden om het bombardementsvliegtuig van zijn vijanden te verlossen. Wanneer zijn opdracht uitgevoerd is. wordt hij terug in de buik van de B-36 gehesen. De MAC-DONNELL is kort, gedrongen, dikbuikig. Zijn vleugels kunnen in de B-36 opgeplooid worden en wanneer het bombardementsvliegtuig neergeschoten wordt, kan de MAC-DONNELL op eigen kracht landen, dank zij de schaatsen aan de vleugels en de kruk vooraan de romp.

Bijna alle legers zijn met zulke typen uitgerust. We moeten hier bijvoegen dat deze toestellen reeds min of meer ouderwets zijn, wanneer men ze vergelijkt met de laatste prototypen. Daarover spreken we een van de volgende weken. Later we intussen hopen dat al deze jagers nooit gebruikt worden en in het museum zullen terecht komen.

Fig. II : NORTH-AMERICAN.

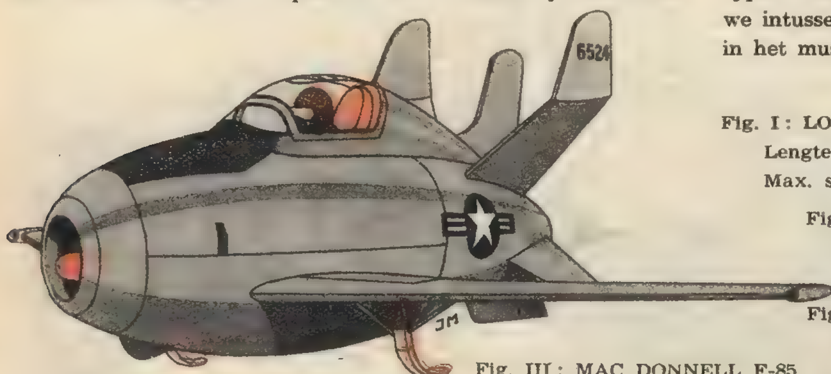

Fig. III : MAC DONNELL F-85.

Fig. I : LOCKHEED F-80 SHOOTING-STAR. Spanwijdte : 11,80 m. Lengte: 10,50 m. Plafond: 13.700 m. 6 mitrailleurs van 12,7 mm. Max. snelh. : 898 km. per uur.

Fig. II : NORTH-AMERICAN F-86. Spanwijdte : 11.80 m. Plafond : 14.200 m. 6 mitrailleurs van 12,7 mm. en 8 racketten. Max. snelh. 1.040 km. p/u.

Fig. III: MAC-DONNELL F.-85. Spanwijdte: 6,4 m. Lengte: 4,6 m. Plafond 13.720 m. 4 mitrailleurs van 12,7 mm. Max. snelh. : 1.050 km. p/u.

MONSIEUR VINCENT

Monseigneur de Gondi heeft Monsieur Vincent verzocht te zorgen voor de gevangenen van de Conciergerie. Op zekere avond vraagt Vincent een grote som geld aan zijn edele beschermer...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

Monseigneur, er zijn verschillende zieke gevangenen die niet lang meer zullen leven, indien ze in hun cel moeten blijven. Zoals ze daar nu liggen, kan ik hen onmogelijk verzorgen. We hebben een hospitaal nodig. In de Sint-Honoréstraat staat er een groot huis dat daarvoor zou kunnen dienen...

Ha, neen ! Je liefdadigheid wordt veeleisend ! Honderdduizenden ponden uitgeven voor die ellendelingen ! Neen, en nog eens neen ! U vraagt een heel fortuin !

Broeder, luister eens !

Monsieur Vincent, ik stel u mijn zuster, mevrouw de Maignelais, voor...

Toevallig heb ik uw gesprek gehoord... Monsieur Vincent, u zult uw hospitaal krijgen ! Sinds de dood van mijn echtgenoot hebben de genoegens van het leven geen zin meer voor mij... Ik stel heel mijn fortuin en mij zelve tot uw dienst !...

De hemel overstelpt me met weldaden!

Men mag nooit zeggen dat de liefdadigheid veeleisend wordt !

En Monsieur Vincent kreeg zijn hospitaal. Geholpen door enkele jonge priesters verrichtte hij wonderen onder de gevangenen. Geen enkele wonde, geen enkele ziekte stootte hem af. Getroffen door een dergelijke offervaardigheid keerden talrijke gevangenen terug tot het geloof van hun jeugdjaren. Er waren zelfs vreemde gevangenen die zich tot een beter leven bekeerden.

Weldra werd er aan het hof gesproken over de wonderen die de nederige priester deed. De koning kreeg er ook kennis van en hij ontbood monseigneur de Gondi...

Ik heb buitengewone dingen horen vertellen over die Monsieur Vincent. Wat is er daarvan aan ?

Sire, die Monsieur Vincent is nog heel wat buitengewoner dan men vertelt !

Zo ? Wel, dan zullen we aan die edelmoedige man een aangename verrassing bezorgen !

Diezelfde dag nog kreeg Moncieur Vincent zijn verrassing. En het was geen kleine !

OH!

(Wordt voortgezet.)

Ik heb duizend frank gevonden

IK ZOU HET EERST AAN MIJN VADER TONEN

● ... en hem vragen wat ik er mee moet aanvangen. Wat vader zegt, is voor mij steeds goed, want mijn vader is in al die moeilijke zaken een oprecht man. *(Fr. Vermeiren van Brugge wint een halfjaarabonnement.)*

IK WIL ER NIET OM BELOOND WORDEN

● Indien ik een briefje van 1.000 frs. zou vinden, dan zou ik het dadelijk naar het naastbijgelegen politiekantoor brengen, daar het van een arme kan zijn. Ik zou me niet bekend maken, want ik vind dat ik daarvoor niet moet beloond worden. *(Albert Gouwy van Schaarbeek wint een Vroum-vliegtuig.)*

DE EIGENAAR OPSPOREN

● Als eerlijk Kuifje's vriend zou ik al mijn krachten inspannen om de eigenaar op te zoeken. Indien ik hem niet kan vinden, dan zou ik het briefje aan het politiebureau afgeven. Zo heeft de eigenaar nog kans dat hij zijn verloren bezit weer in handen krijgt, en dat hij na enkele bange nachten weer op zijn twee oren kan slapen. *(R. De Backer van Aalst wint een Vroum-vliegtuig.)*

IS HET GEEN VALS ?

● Het eerste wat ik zou doen met dat briefje, is kijken of het geen vals is ! Zo het vals is, zou ik het vernietigen omdat er dan niemand mee zou kunnen bedrogen worden. Is het een goed briefje, dan zou ik het zo spoedig mogelijk op het politiebureau afleveren en zeggen waar en wanneer ik het gevonden heb. *(Gustaaf De Seck van Brugge wint een Vroum-vliegtuig.)*

IK HEB EENS 100 FRS. VERLOREN

● Wat heb ik toen angst uitgestaan ! Ik heb water en bloed gezweten om het weer te vinden. Als ik nu 1.000 frs. zou vinden, dan zou ik ze zonder omzien, zonder blikken of blozen, in volle galop naar het politiebureau brengen. Want ergens klopt een ongerust hart... *(Louis Smets van Sint-Lambrechts-Woluwe wint een kwartaalabonnement.)*

In nr 25 van ons blad hadden we in de reeks openbare onderzoeken « Jullie krijgen het woord » de vraag gesteld : « Je vindt een los briefje van duizend frs. of honderd gulden op straat. Je weet niet aan wie het toebehoort. Wat zul je er mee doen ? »
De negentiende van de deelnemers hebben geantwoord, dat ze het geld naar het politiecommissariaat zouden brengen. Ongeveer de helft hiervan zouden het spontaan doen, zonder nadenken. De overigen rekenen ofwel op een kleine beloning, ofwel op het feit, dat de politiereglement voorziet dat gevonden voorwerpen die niet binnen één jaar en één dag afgehaald worden aan de vinder geschonken worden. En die jongens maken dan al plannen wat ze er mee zullen doen, zo de persoon die het geld verloren heeft, het niet kwam ophalen.
Er waren ook lezers die het briefje niet naar de politie zouden brengen, omdat ze denken dat men zo'n naamloos briefje (zat het dan nog maar in een brieventas met andere gegevens...) nooit meer aan de verliezer kan terug bezorgen. Sommige lezers laten dadelijk hun goed hart spreken en denken meer aan de arme mensen die ze met het geld kunnen helpen, dan aan de eigenaars.

GEWETENSTRIJD

● Met 1.000 frs. zou iets te doen zijn. Het duiveltje van de hebzucht zou wel eens komen kloppen. Maar wie weet, zit er hier of daar geen eenvoudige werkman of een dienstertje te weeklagen over het verloren, zuur verdiende geld. Mijn engelbewaarder zou me daar gauw naar het politiebureau brengen. *(Willy Gits van Sint-Lambrechts-Woluwe wint een kwartaalabonnement.)*

IK ZOU ALLERLEI KUNNEN KOPEN

● Met die 1.000 frs. : een voetbal, voetbalschoenen en nog veel meer. Maar dan zou het beeld van die arme die het verloren heeft, mij voor de ogen komen en ik zou medelijden krijgen. En daarom zou ik het eerlijk naar het politiebureau brengen. *(Emiel Carron van Brugge wint een Kuifje's pet.)*

MOEST IK DAT UIT MIJN SPAARPOT VERLIEZEN

● dan zou ik het ook graag terug willen hebben, hoor ! Daarom zal ik met die 1.000 frs. ook naar 't politiebureau gaan. Ziedaar, Kuifje, mijn vast besluit. Maar moesten het Kuifje's bons zijn, dan hield ik ze voor mij, hoor ! *(Constant De Clerck van Brugge wint een Kuifje's pet.)*

IK ZOU HEM EEN LES GEVEN

● Ik zou het briefje aan de commissaris geven en vragen me bekend te maken. Ik zou aan de verliezer dan een lesje geven en hem zeggen dat hij zijn geld beter moet bewaren, want anders... *(Roger Martens van Brugge wint een boek.)*

EEN HEEL HUISGEZIN GELUKKIG MAKEN

● Wanneer ik een los briefje van 1.000 frs. zou vinden en de eigenaar niet zou kennen, dan zou ik het geld dadelijk aan de armste man van de streek geven, zodat ik een heel huisgezin eens gelukkig zou kunnen maken. *(Kamiel van Schelvergem van Strijtem wint een boek.)*

GISTEREN GING IK WANDELEN

● en vond een briefje van 1.000 frs. Direct kwamen er allerlei gedachten in mij op. Eerst wilde ik het houden, maar daarna veranderde ik van gedachte. Thuis gekomen gaf ik het aan moeder, die me het naar het politiebureau liet brengen. Als er niemand om het briefje zou komen, dan zou ik het terugkrijgen en op mijn spaarboekje zetten. *(Godfried Roets van Bellem wint een boek.)*

INDIEN IK DAT GELUK MOCHT HEBBEN

● een briefje van 1.000 frs. op straat te vinden, en ik niet kon weten van wie het is, dan zou ik het aan missionarissen geven. Die zouden het wel goed kunnen gebruiken. *(Casimir Siebens van Nieuwenrode wint een doos Kuifje's briefpapier.)*

IK ZOU NAAR HET POLITIEBUREAU RIJDEN

● en zeggen dat indien er iemand inlichtingen zou komen vragen over een briefje van 1.000 frs., ze hem naar mij moeten sturen. Mocht de verliezer zich niet komen aanmelden, dan zou ik de 1.000 frs. storten op P.C. R. 946.60 van de wederopbouw van de IJzertoren. *(Herwig Werbrouck van Izegem wint een doos Kuifje's briefpapier.)*

NAAR MOEDER BRENGEN

● Mocht ik 1.000 frs. vinden, dan zou ik het geld naar moeder brengen en vragen of ik het aan het politiebureau mag afgeven. En wanneer de eigenaar dan door mijn toedoen zijn geld zou terugkrijgen, dan zou hij me wel iets geven. Want 't is beter 5 frs. te krijgen dan er duizend te stelen. *(Willy Michiels van Sint-Lambrechts-Woluwe wint een omslag met Kuifje's briefpapier.)*

WAT ER MEE GEDAAN ?

● Ik zou de eigenaar opzoeken en het aan mijnheer pastoor geven die het van de preekstoel zou afroepen dat er 1.000 frs. gevonden werd. Moest er niemand om dat geld komen, dan zou ik er een deel van aan de armen laten en de rest aan mijn ouders geven. *(M. Rommens van Aalst wint een omslag met Kuifje's briefpapier.)*

MOCHT IK DAT VINDEN...

● dan zou ik het naar de politie brengen, want als het dan een rijke heer of dame zou zijn, dan zou ik wat eerlijk kunnen verdienen, is 't niet ? En mochten het arme mensen zijn, dan zou ik een goed werk gedaan hebben en die verdiensten komen ook van pas, als je alle dagen al eens durft vechten, hé ! *(Eugeen De Clerck van Brugge wint een Kuifje's wimpel.)*

GESCHENKEN KOPEN !

● Indien er zich niemand komt aanmelden bij de politie als verliezer, dan zou ik er het volgende mee doen : 1e Een geschenk kopen voor mijn ouders, mijn twee broers en mijn twee zusters; 2e Iets geven voor de arme kinderen; 3e Voor mezelf de twee Kuifje's boeken kopen die in mijn verzameling ontbreken. En het overige geld zou ik in mijn spaarpot steken. *(Eric de Grote van Gent wint een Kuifje's wimpel.)*

NIET NAAR HET POLITIEKANTOOR

● Als ik een los briefje van 1.000 frs. vind op straat, weet ik natuurlijk niet aan wie het toebehoort. Ik zou het dus niet naar de politie brengen, want iedereen zou om het verloren briefje kunnen komen. Daarom zou ik het aan Kuifje's Kerstboom geven. *(José en Katleen de Beck van Gent winnen 'n spel.)*

EEN SLIMMERIK

● Wel, als ik een briefje van 1.000 frs. zou vinden, ik zou er over zwijgen en u een brief sturen om u dezelfde vraag te stellen : Kuifje, wat zoudt gij er mee doen ? *(Honoré de Winter van Brugge wint 'n spel.)*

En ziehier onze Vacantievraag :

EEN NIEUWE FOTOPRIJSVRAAG

Zend me vóór 1 September je beste vacantiefoto. Vergeet op de achterzijde van de foto je naam, ouderdom en volledig adres niet te vermelden.

TALRIJKE PRIJZEN

Fototoestellen, albums, brieventassen, boeken, enz.

ONZE HOLLANDSE LEZERS WORDEN SPECIAAL UITGENODIGD OM DEEL TE NEMEN AAN ONS NIEUW OPENBAAR ONDERZOEK

Terwijl de situatie er hopeloos begon uit te zien in het negerdorp...

... riep de grenadier Victoria plots:

Choko word brutaal vastgegrepen...

... en voor de koning gebracht

(Wordt voortgezet.)

DE KUIFJE'S CLUB

telt leden in dertig verschillende landen. De meeste afdelingen bestaan in België, Frankrijk, Nederland, Kongo, Canada en Indo-China. Ben jij reeds lid van onze internationale Kuifje's Club ?

UIT DE VIER WINDSTREKEN

ZWEVEN TUSSEN HEMEL EN AARDE

HET seizoen van de wintersport is voorbij, en er werden resultaten geboekt die tot nadenken stemmen. Geen enkele skiloper kon het fameuze wereldrecord van de Italiaan Gasperl breken, deze heeft ook een snelheid bereikt van 159 km. per uur, wat beslist fantastisch is ! Op de springplank deden ze het des te beter. De namen van al de kampioenen ontsnappen me, maar ik herinner me dat Planicka in December jl. een sprong van niet minder dan 124 meter deed ! De niet ingewijden zullen hun ogen groot openzetten en ik moet jullie daarom verklappen, dat zo'n sprong afhangt van de helling van de plank. Planicka zou op de springplank van Garmisch-Partenkirchen bv. maar 65 meter halen en minder dan vijftig te Huez, in de Alpen.

Indien men een springplank vervaardigt met een lange startbaan en een landingsbaan die sterk helt, is het voor een mens theoretisch mogelijk de 200 meter te halen. Misschien ware zo'n springplank iets voor de Amerikanen ! Maar, het is niet zozeer de lengte van de sprong die eerbied afdwingt, maar vooral de koelbloedigheid waarmee deze kampioenen in de ruimte zweven tegen een snelheid van meer dan 100 km. per uur en dit zo hoog als een gebouw van zes verdiepingen.

Enkele jaren geleden waren we in de gelegenheid de kampioenschappen van Garmisch bij te wonen. De beste specialisten van heel de wereld waren hier bijeengekomen om hun kansen te verdedigen. Het was een buitengewoon prachtig schouwspel, temeer daar de kampioenschappen 's nachts plaats hadden in het licht van enorme schijnwerpers. Alleen de baan werd verlicht en de kampioenen kwamen uit de duisternis ineens in de klaarte. Ze geleken levende obussen. Ze sneden met een snijdend geluid door de lucht en hun broek, die tegen hun benen flapte, maakte het lawaai van een mitrailleur in actie.

Sommigen vielen op de aankomstlijn, doch de ongelukken waren, in verhouding, zeer gering. Dit is te danken aan het speciale systeem waarmee hun skies zijn vastgehecht. Bij de minste schok vallen ze en kunnen benen en voeten vrij bewegen. Ook de snelheid, hoe onwaarschijnlijk het ook moge klinken, speelt een grote rol! Hoe groter de snelheid des te scherper de valhoek. De skier komt niet met een schok op de piste terecht, doch glijdt. De enige erge val die ik gezien heb, was die van een deelnemer, ietwat laat vertrokken, en hierdoor op minder dan twintig meter van de springplank met een beperkte snelheid, neertuimelde.

HOEVEEL ENGELSEN LEVEN ER NU ?

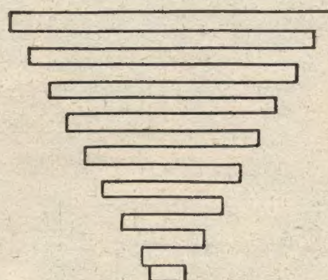

IN 1931 waren er in het totaal 44.795.357 Britten en volgens de jongste volkstellingen zijn er thans bijna 50.000.000, nl. 48.840.893. Indien men daar Noord-Ierland en de Anglo-Normandische eilanden bijrekent worden de 50 millioen bereikt. Bij de voorlaatste volkstelling was Glasgow de tweede stad van het land, en thans heeft Birmingham Glasgow verdrongen.

WIST JE ?

— *dat de Sahara vroeger een zee geweest is ?*
— *dat er in België ongeveer 300.000 paarden zijn ?*
— *dat er in Frankrijk een pipe-line aangelegd wordt tussen Parijs en Le Havre en dat daardoor de vervoerkosten van de benzine met 50 % zullen dalen ?*
— *dat er in 1955, te Parijs, weer een grote wereldtentoonstelling zal gehouden worden ?*
— *dat 1/9 van de Belgische bevolking van de automobielnijverheid leeft ?*
— *dat een mens in drie eeuwen kan leven ? De Spanjaard Adrianus San Roman werd geboren in 1799, werd 114 jaar oud en stierf in 1913.*

HET GEZICHTSBEDROG

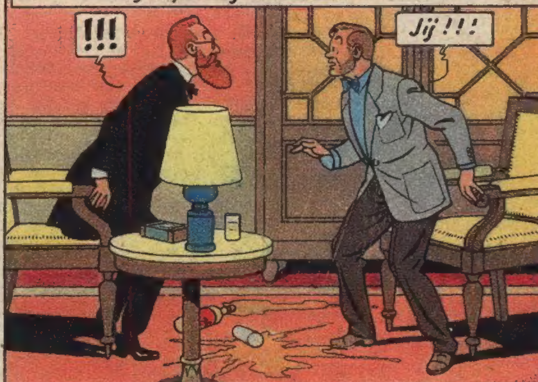

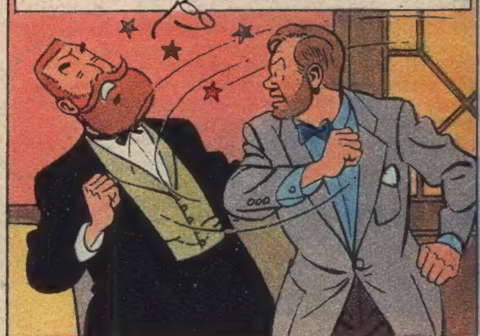
WANNEER je deze tekening bekijkt heb je zeker de indruk dat er hier een zeker aantal steeds kleiner wordende rechthoeken afgedrukt werden. Wanneer je echter nader toekijkt, zul je gauw zien dat de hele tekening met een onafgebroken pennetrek uitgevoerd werd. Probeer dat eens na te doen !

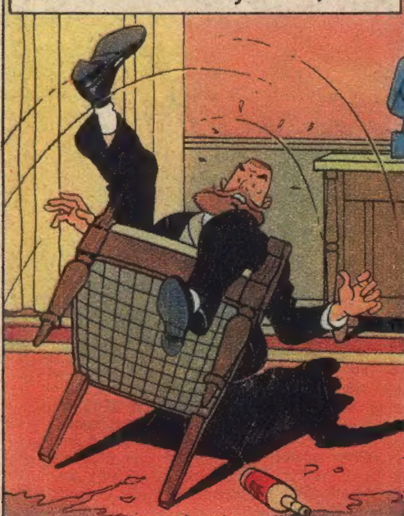

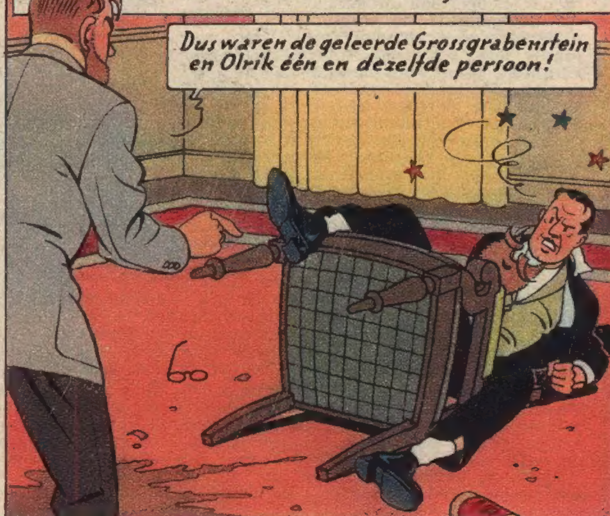

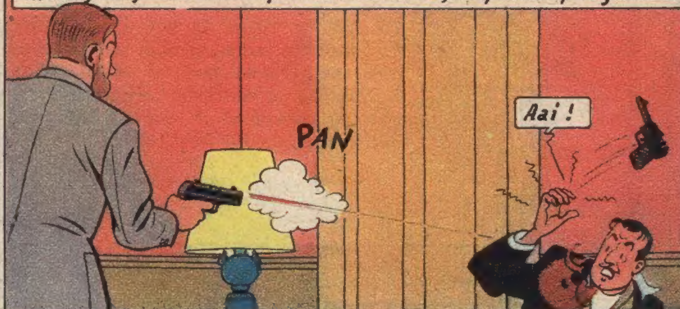

(Wordt voortgezet.)